

Hans van Eck 'We krijgen meer waardering voor ons werk'

EIGENAAR ZORGBOORDERIJ ECK-STRA

Mijn vrouw en ik bieden niet alleen zorg maar hebben ook nog een agrarisch bedrijf. We hebben 3000 biologische leghennen en zes biologische fokzeugen met biggen die we zelf afmesten tot ze naar de slacht gaan. Maar wat tijd en inkomsten betreft is zorg de belangrijkste tak van ons bedrijf. Er komen hier ongeveer vijftig verschillende kinderen met een beperking. Dat kan een verstandelijke beperking zijn, ADHD of autisme. Het loopt heel goed. We hebben zelfs een wachtlijst. Behalve kinderopvang bieden we ook dagbesteding aan mensen van verschillende leeftijden. Omdat mijn vrouw en ik de zorgfunctie allebei leuk vinden, is zorg economisch uitgegroeid tot de hoofdtek van ons bedrijf. Ruim tien jaar geleden zijn we hiermee op kleine schaal begonnen. We hadden toen nog een zeugenhouderij met 230 fokzeugen. Rond 2007 moesten we verder in het bedrijf investeren om in de toekomst rendabel te blijven. Aanvankelijk kozen we ervoor om te schakelen naar een biologische varkenshouderij, maar daar zagen we van af omdat onduidelijk was op welke termijn we ons biologisch vlees konden afzetten. Ondertussen groeide het aantal aanmeldingen van kinderen. Toen hebben we besloten deze zorgtak uit te breiden. Twee jaar geleden is een deel van de kraamstallen verbouwd tot een kantine en speelplek. De varkens hebben plaatsgemaakt voor biologische leghennen.

Bij dit omschakelproces heeft de gemeente Ede prima meegewerkt. Zij hadden geen enkel bezwaar tegen onze plannen. We kregen zonder problemen een vergunning om de kraamstal tot kantine te verbouwen. Er bleek zelfs geen bestemmingsplanwijziging voor nodig. Dat verbaasde me wel omdat het hier toch om een ingrijpende verandering ging van een agrarische functie naar zorg.

Wat ik leuk vind is dat we veel meer waardering voor ons werk krijgen dan toen we varkens hielden. Van ouders bijvoorbeeld omdat het hier goed gaat met hun kinderen. Hun kinderen worden rustiger, de dieren helpen daarbij. Ze kunnen vaak eindeloos met een konijntje of een ander knuffeldier op schoot zitten. Kinderen krijgen hier ruimte om te zijn wie ze zijn. Dat maakt mij blij en tevreden.

Onze relatie met de gemeente is bijzonder goed, ze komen hier met veel plezier op bedrijfsbezoek en daar hebben wij natuurlijk alle belang bij. Deze week komt de wethouder voor de Wet maatschappelijke ondersteuning (WMO) naar onze ouderavond. Nu de persoonsgebonden budgetten verdwijnen, beslissen gemeenten over een groot deel van het budget voor zorg. Daarom hebben we de wethouder uitgenodigd haar plannen toe te lichten. Hoe gaat zij de gelden verdelen? Mogen de ouders straks nog zelf kiezen wie hun kinderen opvangt? Overigens hebben wij wel vertrouwen in de toekomst. We zijn een gecertificeerde zorgboerderij, dat werkt in ons voordeel.

Roel Kremers

'We zeggen liever ja, mits in plaats van nee, tenzij'

WETHOUDER AGRARISCHE ZAKEN EN RUIMTELIJKE ONTWIKKELINGEN BUITENGEBIED, GEMEENTE EDE

Boeren als Hans van Eck die naast hun boerenbedrijf een camping, zorgonderneming of iets anders beginnen, hebben we onze gemeente nog niet zo veel. We stimuleren deze initiatieven wel. Gemeenten hebben vaak de naam dat er niets kan maar wij zeggen liever "ja, mits" in plaats van "nee, tenzij". Onlangs hebben we een nieuw bestemmingsplan voor het agrarisch buitengebied vastgesteld. In dit nieuwe plan staat dat agrarische bedrijven een nevenactiviteit mogen beginnen. Daaraan zijn wel enkele voorwaarden verbonden, zo mag een nevenactiviteit slechts een kwart van het totale oppervlak aan bedrijfsgebouwen innemen. De aanvraag van Hans om de kraamstal voor zeugen te verbouwen tot een kantine, hebben we destijds beoordeeld op basis van deze nieuwe regels. Hierdoor was er geen bestemmingswijziging nodig voor zijn verbouwing. Boeren die iets willen ondernemen naast hun agrarische activiteiten, kunnen hun plannen ieder jaar bij ons indienen. We hebben er namelijk voor gekozen om het bestemmingsplan ieder jaar te herzien in plaats van eens per tien jaar. Ik ben zelf een boerenzoon, opgegroeid in een dorp in Drenthe waar voornamelijk boeren woonden met een gemengd bedrijf. Nu zijn in dat dorp misschien twee grootschalige landbouwbedrijven overgebleven. De reuring is er verdwenen; er komt alleen nog een grote bulkwagen met voer voorbij en iemand die de melk ophaalt. Ik vind dat jammer en ben daarom een voor-

stander van multifunctionele landbouw. Dit heeft ook andere redenen: lang niet iedere boer kan de stap naar grootschalige landbouw zetten, dat past ook niet bij het karakter van het agrarisch gebied van Ede.

Dit gebied is onderdeel van de Gelderse Vallei. Het is heel kleinschalig en versnipperd. Op een klein oppervlak zie je engen, veenontginningen, kampenlandschap en heideontginningen met houtwallen. Je vindt er veel intensieve veehouderij met daartussen ook veel niet-agrarische bedrijfjes. Die versnippering komt doordat de grond hier telkens opnieuw werd verdeeld onder alle kinderen. Dit kleinschalige karakter willen we graag houden, het moet alleen wel netter worden. Zo hebben we in de bouwvergunning een voorschrift opgenomen dat bij nieuwbouw het erf beplant moet worden waardoor gebouwen minder opvallen. Die erfbeplanting krijgen mensen van ons. Goed communiceren en je plannen uitleggen is belangrijk als je nieuwe ontwikkelingen wilt stimuleren. Wij hebben meerdere mensen in dienst die bedrijven actief bezoeken. Een van onze ambtenaren komt uit dit gebied en is daardoor extra makkelijk te benaderen. Een goede cohesie tussen burens is ook belangrijk wanneer je meerdere functies in een gebied toelaat. Mensen accepteren dan sneller dat activiteiten van hun burens overlast als stank of lawaai kunnen veroorzaken. Daarom stimuleren we initiatieven waarbij burens gezamenlijk wandelroutes, klompenpaden, uitzetten enzovoort.'